

то види какъвъ оумъ ималъ. Прати́лъ мѣ ѿ една́ вѣртѣшка дѣргена, ѿ една́ прѣчка да ѿ оудра да се вѣрти, ѿ два́ ковчѣга прѣздны, ѿ два́ чѣвала сѣнапове сѣме, ѿ послѣдното писмо́.

ДАРИИ ПИСУВА НА АЛЕКСАНДРА.

Даріи царь на-царѣтата, ѿ Бѣгъ Персидскій на чадото ми Александрѣ, здравствуй. Александрѣ, чини ме се защо ти докривѣ въ първото ми писмо́, понеже ти писувахъ да дойдешъ да ми работишъ, но това́ за оумъ щеше да ти бѣде. Сега́ Обаче ти пра́щамъ за играчка, една́ вѣртѣшка да ѿ оудрашъ да се вѣрти, ѿ да си играешъ съ неѣ. Зами́ Обще два́ ковчѣга прѣздны, ѿ два́ чѣвала сѣнапове сѣме: ковчѣзите да на пѣлнишъ съ три́ годишенъ данокъ, ѿ сѣнаповото сѣме ако можешъ приче́, толкова войска́ имамъ. Прати́ ми харѣчъ, ѿ войска́ да ми работи, както ми даваше ѿ баща́ ти, ако ли не́, вѣрзанъ ще те доведѣтъ при мене́, безъ да зѣмешъ ве́ке прощѣние отъ мене́.

АЛЕКСАНДРА СЕ РАЗГНѢВАВА НА ДАРИИ.

Влитенъсь занѣсалъ писмо́то на Александрѣ, заедно съ вѣртѣшката ѿ ковчѣзите ѿ сѣнаповото сѣме. Александрѣ повелилъ да прочетѣтъ писмо́то, ѿ като слышалъ, помахалъ главата си, ѿ рѣквалъ: Безѣмний ѿ горделивю́ Даріи като Бѣгъ се назовава, но